

MEMORIA IN MEMORIAM

ROSER BRU

EXPOSA A LA GALERIA TRECE

DEL 16 D'OCTUBRE AL 10 DE NOVIEMBRE, 1979

RAMBLA CATALUNYA, 49 TEL.318 0873 BARCELONA 7

"Des del moment en què existeix la fotografia, la pintura o el dibuix ja no poden tenir la intenció de reemplaçar-la: un dels seus valors, el testimoni, l'hi ha estat arrabassat i pintura i dibuix accentuen aleshores un especificar diferent. En aquest cas, el de Roser Bru, si la fotografia s'apropia de la història, pintura i dibuix ocuparan el camp de la imaginació, de l'activitat reflexiva, de la memòria.... L'home —aquesta dona— capta el fet, i aquest es va assimilant mitjançant tot un procés que passa, no solament per les característiques del fet, sinó per les múltiples i reiterades activitats de la memòria, els inacabables assaigs amb els quals s'intenta de constituir una imatge del passat... L'obra documentada de Roser Bru és testimoni de la desaparició: la va caracteritzant en repassar-la amb els recursos de la memòria. Segueix l'itinerari dels desapareguts en la memòria dels que van quedant: esborra i esfuma les imatges, les torna nafres, les transforma en descendiments, atura la seva caiguda i la fixa, segueix i reproduïx l'inevitable derrota de la vida. La memòria es fa aquí activitat de la vida entorn de la mort... La mort és el passar de mirar a ésser mirat... Documentar el xoc de la violència, de la mort, del desaparèixer; fer la història de com s'assimila la catàstrofe, ja sigui de la desaparició en la vida personal o en la vida social aquí (a Xile) o a l'Espanya del 1936, o bé a altres llocs. Les imatges de l'obra no solament donen compte de la catàstrofe tal com fa la fotografia, donen compte també de l'activitat que realitza l'home viu per fer de la catàstrofe una part d'ell mateix. En aquest procés del que són testimoni els procediments plàstics, en aquest procés de relació i treball, d'acondicionaments, coincidències i esperes, s'afirma la pròpia condició vivent."

Text extret de l'assaig d'Adriana Valdés "Obra documentada, Roser Bru", escrit el desembre de 1978 a Santiago de Xile.

"Una vez que existe la fotografía, la pintura o el dibujo no pueden tener más la intención de reemplazarla: uno de sus valores, el testimonio, le ha sido arrebatado, y pintura y dibujo acentúan entonces una especificidad distinta. En este caso, el de Roser Bru, si la fotografía se apropia de la historia, pintura y dibujo ocuparán el campo de la imaginación, de la actividad reflexiva, de la memoria... El hombre —esta mujer— percibe el dato, y éste se va asimilando mediante todo un proceso que pasa no sólo por las características del dato, sino por las múltiples y reiteradas actividades de la memoria, los inacabables ensayos mediante los cuales se intenta constituir una imagen del pasado... La obra documentada de Roser Bru, es testimonio de la desaparición: la va caracterizando al repasarla con los recursos de la memoria. Sigue el itinerario de los desaparecidos en la memoria de los que van quedando: borra y esfuma las imágenes, las hace cárdenas, las transforma en descendimientos, detiene su caída y la fija, sigue y reproduce la inevitable derrota de la vida. La memoria se hace aquí la actividad de la vida en torno de la muerte... La muerte es pasar del mirar al ser mirado... Documentar el shock de la violencia, de la muerte, del desaparecimiento; hacer la historia de cómo se asimila la catástrofe, sea ésta la del desaparecimiento en la vida personal o en la vida social, aquí (Chile) o en España en 1936, o en otras partes. Las imágenes de la obra no sólo dan cuenta de la catástrofe, como hace la fotografía; dan cuenta también de la actividad que realiza el hombre vivo para hacer de la catástrofe una parte de sí mismo. En este proceso del que dan testimonio los procedimientos plásticos, en este proceso de relación y trabajo, de condicionamientos, coincidencias y demoras, se afirma la propia condición viviente."

Texto extraído del ensayo de Adriana Valdés "Obra documentada, Roser Bru", escrito en diciembre de 1978 en Santiago de Chile.

Roser Bru neix a Barcelona. Marxa a Xile als 16 anys, a l'acabar la guerra civil Espanyola. Estudia a Belles Arts pintura i dibuix, i gravat al Taller 99 de Santiago. Des de l'any 1958 comença a retornar periòdicament a Catalunya. Exposicions individuals a Santiago, Barcelona, Mèxic, Rio de Janeiro, Buenos Aires, Bonn, Stuttgart, Madrid. Participa a diverses Biennals. Exposicions col·lectives a diferents països. Premis de pintura, dibuix i gravat a Santiago de Xile. Obres adquirides pel Museu d'Art Contemporani de Santiago, Museum Art Modern de Nova York, Brooklyn Museum i Metropolitan de Nova York. Museu d'Art Modern de Rio de Janeiro i a diverses col·leccions particulars.